

Bana Ne Yaptın

Cem Adrian

Bugün günlerden hiç benim adım yok
Kanatlanıyor içimden binlerce siyah kelebek
Savruluyor rüzgârda yaprak gibi
Kalbim, uzaklarda bir yerde, kalbim kayıp

Sessiz, yorgun, ağır göz kapaklarım kapanıyor yine, yine
(Karanlığa dokunabiliyor sanki ellerim)
Yıkık, dökük, bu şehrin duvarları birer birer üstüme yıkılıyor yine
(Sadece sesler duyuyorum)
Yine...
(Ayak sesleri uzaklarda)
Kuş sürüleri terk ederken bu şehri, ardında yoksul ve kimsesiz çocuk gibi bırakıyor yine
(Susuyorum)
Yine...
(Sessizlik keskin)
Ve sonbahar sinsice yaklaşarak peşinde köpek gibi bir yalnızlığı üstüme sürüklüyor yine
(Bekliyorum)
Yine...
(Beklemek keskin)

Sözler hep yalan, yeminleri unut
Bir veda bir sebepsiz tokat gibi çarpıyor yine
(Burdan gitmem gerek)
Yüzüme...
Şarkılar yalan, duyduklarını unut!
Bir hikâye rüzgârın ellerinde savruluyor yine
(Her şeyi unutmam gerek)
Yine...

Kestim, akıttım, damarlarımdaki kanımda akan o kirli siyah yalanları
(Acımıyor bileklerim)
Olmadı!
(Acımıyor hiç)
Sildim, çıkardım, yüzümden kazıdım yüzüme çizdiğin o siyah derin yazıları
(Acımıyor ellerim avuçlarım)
Olmadı!
(Acıtmıyor hiçbir şey)
Kustum, tükürdüm içimde senden kalan o keskin o acıtan hatıraları
(Acımıyor tenim, ve acımıyor...)
Olmadı!
(Dokunduğun yerler)
Söktün, defalarca diktim o küçük ellerinle açtığın ve sızlayan bütün yaralarımı!
(Acımıyor artık kalbim)
Olmadı!
(Kalbim...)

Bana ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın çocuk?
(Sadece sessizce durdum ve öylece izledim bir meleğin ellerindeki ellerimin izlerini)
Niye yaptın, niye yaptın, niye yaptın ahh çocuk?
(Sadece sessizce durdum ve öylece izledim bir meleğin ellerindeki kaderimin sökölüşünü)
Bana ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın çocuk?
(Sadece sessizce durup öylece izlemek istedim bir meleğin ellerindeki kalbim)

i)

Niye yaptın, niye yaptın, niye yaptın ahh çocuk?

(Sadece öylece durup sessizce izlemeyi istedim, sadece bir meleği sevmeyi...)

Göremiyorum, duyamıyorum artık dokunamıyorum çocuk

(Hep bir şey eksik gibi ve hep bir şey yarım ve hep bir şey yok artık sanki)

Anlatamıyorum, anlatamıyorum artık ağlayamıyorum çocuk

(Ne bir ışık var ne de bir şarkı artık sokaklarında bu kaybetmiş şehrin)

İnanmıyorum, inanmıyorum artık inanamıyorum çocuk

(Ne bir isim var duvarlarında, ahh ne de okunabilen bir cümle)

Bilmiyorum, bilmiyorum artık sevemiyorum çocuk

(Sadece sessizce durdum ve öylece izledim bir meleğin ellerindeki ölümünü)

Ne yağmur, ne kar, ne yüzüme vuran rüzgâr, canımı yakan acıtan sonbahar, daha dinmedi çocuk

(Öyle beyaz ve öyle)

Seni silmedi çocuk

(Öyle maviydi ki)

Alev alev yanan kirpiklerinden saçılan kıvılcımlarınla başlayan bu yangın daha sönmedi çocuk

(Öyle güzeldi ki ve öyle...)

Sönemedi çocuk

(Öyle masum ama...)

Bu viran şehirde, bu viran hikaye henüz bitmedi

Bitmedi, bitmedi, bitmedi çocuk

(Öyle yanlıştır, öyle...)

Bitemedi çocuk

(Öyle yanlıştır ki ve öyle...)

Bu aciz şarkılar, bu aciz dualar seni geri getirmedi, getirmedi, getirmedi çocuk

(Ve öyle çocuk...)

Dönmedin çocuk

(Kalbim...)

Bana ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın, ne yaptın çocuk?

(Tüm maviler kirli şimdi ve tüm beyazlar utanç içinde ve sadece uyumak...)

Bunu niye yaptın, niye yaptın, niye yaptın, niye yaptın çocuk!?

(Uyumak istiyorum)